

GAZETA LWOWSKA.

We Brode

N^{ro}. 76.

3. Lipca 1822.

Wiadomości krajowe.

Ze Lwowa. — C. K. powszechny Galicyjski Trybunał Appellacyjny, czyni wszystkim wiadomo: że miejsce Kancelisty z roczną pensją Czterechset ZR. w Mon. Konw. i dobrodzieństwem posunięta się na 500, 600 i 700 ZR. M. K. przy tymże C. K. Trybunale uwolnione zostało. Ci przeto, których życzeniem jest ten urząd pozyskać, podać mają prosby swoje wsparte świadectwami, zdolność ubiegającego się do tego urzędu potrzebną, udowadnianiami, przez bezpośredniego przełożonego w tej Instancji, w której już urząd sprawują, lub w przeciwnym razie wprost rzeczonoego C. K. Trybunału Appellacyjnego, w ciągu czterech tygodni, rachowanych od dnia obwieszczenia tego konkursu przez gazetę Lwowską.

Z Królestwa Lombardzko-Weneckiego. — Wielka Księżna Anna Rossyjska przybywszy do Como wyjechała do Varese po odbytych tamiecznym morzu przejażdce dla zabaw. Zjadł uda się ta Nayaśniejsza Pani przez Lago Maggiore do Baveno, a z tamąd podobnie przez Symplon. Przybyła z Mediolanu, gdzie się dni parę zabawiała.

Kurs Wiedeński z d. 22go Czerwca: Obligacyie tego Stanu 5 procentowe w M. K. 79. — Obligacyie na pożyczkę do wygrania przez losy z r. 1820 za 100 ZR. M. K. — Obligacyie na pożyczkę do wygrania przez losy z r. 1821 za 100 ZR. M. K. 99 1/2. — Certyfikaty na pożyczkę z r. 1821, za 100 ZR. M. K. 99 3/8. — Kurs na Augsburg za 100 Kur. 99 Br. Uzo. — Moneta konwencyjna za 100, 249 7/8. — Akcyie bankowe, iedna po 77 1/2 2/5 M. K.

Wiadomości zagraniczne.

Portugalia i Brazylia.

Rząd Portugalski obawia się, ażeby Brazyljskie prowincye wzorem południowych Amerykańskich nie wypowiedziały także wkrótce oświadczenia matce, o czynie, jeżeli Portu-

galia nie wyszle nowego woyska, któreby Brazylię w karności utrzymać mogło. Już wiadomo 1200 żołnierzy Portugalskich wystawnych do Rio-de-Janeiro powróciło z nich do Portugalii. Zamysłają postać tam większą siłę woyska wynoszącą 4 do 5 tysięcy, albo podług niektórych (co zapewne przesadzone) do 12 tysięcy. Woysko to będzie wspólnie działać z woyskiem Europejskim znajdującem się w Bahii. Już Rząd Portugalski wydał właśnie rozkaz do wielu pułków, ażeby były w pogotowiu płynąć do Brazylji. Posłowie Brazyljscy protestowali się u Stanów względem wystania Portugalskiego woyska do Brazylji.

Dochodzą nas wiadomości z dnia 4. Grudnia, że w Portugalskiej osadzie Goa w Indjach Wschodnich Junta rządowa odebrała rozkaz zrzucić z urzędu Wice-Króla i uwięzić go. Lecz Wice-Król dokazał tyle odporem i przemocą, że sam ieszcze członków Junty uwięził, poczem nową obrano Junte, na której czele jest Wielkorządca. Dochody, które Portugalia pobiera z Goi wyneszą corocznie 7 do 8 lak. rupiów czyli 12,500 funtów szterlingów. Tameczna siła woyskowa Portugalii składa się ze 4,000 żołnierzy, z tych wszelako 200 tylko jest Europeczyków, a reszta sami krajowcy. Woysko to jest nie tylko źle płatne, ale i źle ćwiczone.

Hiszpania.

Z Madrytu d. 2. Czerwca. — Dowódca 6tey dywizyi woyskowej, przestął wiadomość rządowi o zupełnem rozproszeniu powstańców Katalońskich. Gdy ich w Tarrega pobito, banda trapisy cofnęła się ku Cervera, gdzie się wielu powstańców zebrało. Woysko konstytucyjne uderzyło na nich, zabiło wielu i miasto zdobyło. Walka trwała przeszło 16 godzin. Batalion Asturyjski utracił dowódcę swego od kuli karabinowej. Powstanie w Katalonii zda się zupełnie usmierzone, bo nawet Junta powstańców dostała się w moc Jenerała dowodzącego.

Burzyciele spokoyności w Galicyi zostali dnia 14. z. m. tak pobici, że już pewno nie powstaną. W walce pod Orense przeszło 200 z nich utonęło w rzece Minho, a 300 od miecza poległo. Strzelanie trwało przeszło 4 godzin.

Oddział 8 żołnierzy z pułku piechoty Nawarry, ciągnąc przez miasto Orihuela, został napadnięty przez mieszkańców, którzy Officiera zabili. Z tego powodu Pułkownik, wszyscy Officérowie i żołnierze podali prośbę do Stanów, domagając się ukarania takiego bezprawia. Deputowany Rico popierał ten wniosek, i odmawował zły sposób myślenia mieszkańców miasta Orihuela, który mianowicie Dominikanie rozkrzewiają. Żądał, aby tameczny klasztor Dominikanów zamknąć i skassować.

Znany Francuzki Jenerał Berton, jest teraz w okolicy Harmani, w domu wiejskim, gdzie odwiedziło go wielu zbiegłych Officérow Francuzkich. Bojąc się zaś, aby nie wpadł w ręce jakiej bandy. postanowił udać się do Tolozy lub Wittoryi.

Dey Algierski uznał podarunki przysłane mu przez Hiszpanią za szczupłe (a jak iedno pismo publiczne wyraża, za nadto konstytucyjne); lękał się więc, aby wkrótce nie rozkazal chwycić naszych okrętów.

Podług rapportu zdanego Stanom przez Kommissyją wojenną, woysko nasze wynosi w roku bieżącym 62,045 ludzi. Podzielone jest na 27 pułków liniowych piechoty, 14 lekkiej artylleryi, 10 ciężkiej iazdy, a 12 lekkiej. Po-dano przytém projekt zaciągnięcia jeszcze 1983 ludzi dla uzupełnienia woyska.

Większością 81 hresek przeciwko 54 przyięły Stany adres do Króla z oskarżeniem Ministrów.

Gazety Paryżkie donoszą z Madrytu, że 30. Maia w dzień imienia Króla powstały znaczne zaburzenia w Walencyi i w Aranjuez. Opieranie się systematowi konstytucyjnemu czyni wszędzie postępy, a liczba tak zwanych powstańców pomnaża się codziennie.

Wielka Brytania i Irlandya.

Przy podaniu prośby dzierżawców z Norfolk na posiedzeniu Izby Niższej dnia 4. b. m. PP. Lethbridge i Margrabia Londonderry mocno się z sobą przemówili. Od dawna (rzekł P. Lethbridge) bronitem zasad najważniejszych Ministrów; lecz gdybym dłużey chciał ich wnioski popierać, goniłbym systemat, któryby się skończył na zgubie krain, i tenby tylko miał skutek, żeby ieden przeciwko drugiemu powstawał. — Margrabia London-

derry nazwał wyrazy te buntowniczymi i przytoczył wszystko, co do polepszenia stanu krain uczyniono. Na to znów odpowiedział Pan Lethbridge, iż opuścił wprawdzie stronę Margrabiego, lecz dla tego nie stał się buntownikiem, chociaż przewiduje, iż reforma Parlamentu jest koniecznie potrzebna.

Dnia 5go b. m. Pan Peel podał wniosek względem przedłużenia ieszczce na 2 lata bilu o cudzoziemcach. Przy głosowaniu 189 hresek było za wnioskiem, a 92 przeciwko. — Prawo o żegludze przyjęte zostało większością 9 hresek i przesłane do Izby Wyższej.

Francya.

Z Paryża d. 12. Czerwca. — Wczoraj o godzinie 1 z południa, Król powróciwszy z St. Cloud, gdzie teraz ciągle mieszka, do pałacu Tuilleriów, przyjmował tamże wielką deputacyję Izby Deputowanych mającą zlecenie wręczyć Jego Królewskiej Mości Adres tej laby. Czytał go Prezydent Izby, P. Rayez, w brzmieniu następującym:

»Najjaśniejszy Panie! Twoi wierni poddani i Deputowani Departamentów pospieszają na zawołanie WKMości. Nigdy oni nie przeczytają za ofiarę obowiązku, który wkłada na nich potrzeba krain.«

»WKMość chcesz położyć koniec tymczasowym środkom, których corocznie wynagrodzenie potrzeby krain. Psuł się przez to porządek w finansach; zbezładniała iedna z najszcześniejszych własności Korony, i nie mogła być bez niebezpieczeństwa wykonana. Konstytucya zapewniająca nam wolności publiczne, umocnia i prawa Tronu; a te prawa i nasze wolności w ścisłym połączeniu dla szczęścia Twoich poddów Królu, są powszechnym dobrem. W sercowaniu i obronie onegoż będziemy Ci Panie zawsze pomocni.«

»Opatrzność, Najjaśniejszy Panie! zachęca nas do dzieciny naszym życzeniom nadane, będące oraz przedmiotem pociechy i nadziei. Przez Najjaśniejsze swoje rodzinę do oświaty chcę, których nam ona tak czuły dnie przykłada, nauczy się ieszczce od WKMości rzędzić Narodem podług praw i iednać sobie miłość tego Ludu, który będzie kiedyś iego berło podległym.«

»Co za szczęśliwa wroźba losu dla narodu, że wzrasta pod okiem WKMości, wśród błogosławieństw Francyi i wśród wspaniałomyślnych wspólnych działań wszystkich Europejskich Mocarstw dla utrzymania powszechnego pokoju.«

»Najjaśniejszy Panie! Tobież to zostaje

wionem było uczynić przygotowanie do wypełnienia życzeń powszechnego pokoju, który był nymst Wielkiego Henryka zaprzęta? Ażeby ulżyć nieszczęściom krwawego boju, zamucniającego ludzkość, zawsze okazuje się Francya przyjaciółką i obrończynią nieszczęśliwych.

Twoja morska siła N. Panie! wykonała rozkaz tego szlachetnego zlecenia, a bandera Francuzka pokazuje się na Wschodzie tylko jako znak obrony i opieki.

Także też iedyne dla dobra ludzkości zabowaliśmy granice nasze od grożącego wtargnięcia chłosty niszczącej sąsiednie prowincje Hiszpanii. Nadaremnie usiłują źle myślący spotwarzyć zamiary WKMości. Sami oni pozostają się na tych zbawiennych ustanowach, które dłużej trwać będą, niżeli niebezpieczeństwa przez nich wzniecane.

Nieszczęśliwe przygody zdarzały się nabyt często, ażeby ie można poczytywać za źródła nieprzezorności. Wiele przez nie ucierpiały pograniczne Departamenta Stolicy. Dobroczynność ubiegała się o to w zawody, ażeby zminiejszyć poniesione straty. Spodziewamy, że czynność Władz Rządowych zapobieganie ich powrotowi, że sprawiedliwość z całą gorliwością śledzić będzie powody i potrafi ukarać sprawców surowością prawa.

Zbrodnicze spiski zaburzyły i na innych miejscach spokojność Królestwa. Niektórzy ludzie będący tyle nierozsądni, że mogli karmić się kary godnemi nadziejami, chcieli wydrzeć ładowi WKMości to dobro, którego używa. Ale znaleźli wszędzie postulszych poddanych, podległą zwierzchność i wierne woysko. Francya oburzona temi nieprawościami, żąda, ażeby raz nakoniec przedarto zastonę, za którą ukrywają się tychże sprawcy, i ażeby bezkarność z ich buntowniczych zasad, nieutworzyła nowych występów. My zaś N. Panie! którzy Konstytucyje nie odzielamy od Monarchy, i ani praw ludu, od iego powinności, którzy nie przypuszczamy, że istnieć może towarzyswo ludzkie bez miłości do Panującego, bez uszanowania dla Religii, bez posłuszeństwa ku prawom, my z usiłowaniami WKMości połączyny nasze, ażeby umocnić nasze instytucyje i Tronowi strzegącemu naszych wolności nowę użyzyć podpory.

N. Panie! Oczekujemy z uszanowaniem odziewienia nam przez WKMość stanu naszych zaległych długów. Z boleścią widzielibyśmy pomnażające się nowe ciężary Skarbu, gdyby zwlekano poprawę, iakię wymagają różne galezie publicznych podatków. Lecz gdybyśmy się nawet koniecznie poddać musieli tej potrze-

bie cierpkiego owocu przywłaszczenia, będziemy N. Panie! wyszukiwać wszelkich środków, ażeby ulżyć rolnictwu i handlowi.

N. Panie! Wię Lud Twój, że WKMość na ngruntowaniu trwałego dobrego mienia Francyi swoje stawę zasadza, wie on, że to iest życzeniem serca WKMości i Jego ciągłym zatrudnieniem.

Głęboko rozczulemi temi szlachetnemi zamiary, dla których wykonania z nami N. Panie! połączyć się raczytes, składamy Ci hołd uszanowania, naszą wdzięczność i niezłomną wierność. Oby Francya, której los zawsze iest nierozdzielny od Tronu Burbonów, swoim przykładem mogła ścisłej skoiarzyć te związke łączące Narody z Królami, i stokrotnie wynagrodziła ci to szczęście N. Panie! którem ią udarowała Twoja wysoka mądrość.

Król dał następującą odpowiedz: »Rozszulony zostałem gorliwą chęcią, z iaką Departowani Departamentów zadosyć uczynili Mojemu wezwaniu. Lecz nierównie cieszy mnie sposób myślenia Izby, z którym się Mi wynurza. We wszystkim zgadza się on z Moim. Zgodnością i tem wspólnem działaniem trwale potrafiemy sobie zabezpieczyć dobre mienie Francyi. Izba może się spuścić na rzetelność Moiego Panowania we względzie finansów i na stałość Moię w pokonaniu usiłowań źle myślących. Może nie zdołam dożyć powszechnego pokoju, tego celu życzeń Henryka IV tego. Lecz na własne uspoikowanie donoszę to Izbie, że dosyć pomyślnie odebrałem wiadomości względem zabezpieczenia pokoju na Wschodzie, co większa spodziewam się nawet, że spokojność w tych krajach na zawsze ustalona zostanie.

Z Paryża d. 9. Czerwca. — Monitor dzisiejszy zawiera rozporządzenie Królewskie z dnia wczorajszego, którem z pięciu podanych kandydatów P. Ravez Prezydentem Izby Deputowanych na terażniejsze posiedzenia (zatem iuż po trzeci raz) mianowanym został.

Z tamąd dnia 11. Czerwca. — Rozchodzą się wieści w Tuluzie po przybyciu gońca od Ministerium Woyny, iakoby Francuzki korpus zdrowia 10,000 żołnierza miał być powiększony.

Młody Par, Xiążę Rohan, poświęcony został na Xiędza, miał iuż uszę. Największa część Francuzkiego woyska przeznaczonego na granice Hiszpańskie ciągnęła przez Lugdun. Piszą z Walencyi, że nigdy tam ieszcze nie widziano podobnych przechodów.

W Tuluskiej codziennęj gazeci (Quotidiënne de Toulouse) umieścili Duchow-

ni Hiszpańscy wyznanie, że nigdy nie starali się u Stanów o powrót do Hiszpanii. Protestowali się oraz przeciwko nowym tyczącym się ich oyczyzny ustanowom zaprzysiężonym przez Króla i postanowili raczej umrzeć na obcej ziemi, niżeli przyznać prawosć narzuconego Rządu.

Na pierwszym posiedzeniu w Izbie Deputowanych z d. 5. b. m. pod przewodnictwem Pana de la Croix Frainville, jako najstarszego wiekiem, znajdowało się 429 Deputowanych. Podług zwyczaju wybrano losem członków do składu 9 biur, którym polecono rozpoznać pełnomocnictwa nowych Deputowanych. — Dnia 6. b. m. uważano zaraz z początko, iż Ministrowie, którzy na przeszłym posiedzeniu siedzieli przed ławkami lewéj strony, odmienili swoje miejsce, i usiedli przed ławkami prawej strony. Przystąpiono potem do rozpoznania pełnomocnictw. gte biuro wymieniło nazwiska Deputowanych Paryzkich, nie rozważając się nad ich wyborem. P. Constant żądał dokładniejszego zdania sprawy, lecz wnioszek jego odrzucono. P. Chanvelin uznawał go za tém potrzebniejszy, iż do kilku wyborów Ministrowie oczywiście wpływali. Przytoczył między innymi okólnik Minister Spraw Wewnętrznych do wszystkich urzędników królewskich, z wezwaniem, aby dali kreskę za stronnikami rządu. Tłumaczając się Minister rzekł: »Chciano to uważać za pogroźkę, iż iesliby urzędnicy nie dali kresek podług myśli rządu, utracą miejsce.« — »Tak jest (odezwał się Jenerał Foy). Przez nowe prawo o wyborach zmniejszyła się liczba głosujących z 90,000 na 30,000. Minister ma władzę nad 500,000 urzędników, do których mówi: »Głosujcie za nami, lub starajcie się o takowe głosowanie, inaczey utracicie chleb.« Nie iestże to chcieć obalić systemat reprezentacyjny?« — Minister Sprawiedliwości wyraźnie oświadczył, iż Ministrowie używali dozwolonego wpływu na wybory, aby urzędnicy nie pomagali nieprzyjaciolom rządu Królewskiego. (Śmiała się z tego lewa strona). Wszyscy Francuzi (rzekł dalej) winni podlegać terazniejszemu prawu o wyborach, jako przyiętemu przez wszystkie trzy władze, Monarchę, Parów i Deputowanych.« — Jenerał Sebastiani powstał na Ministra Skarbu; nie mógł jednac przeszkodzić odrzuceniu wniosku Pana Constant. Mówiła potem lewa strona o wyborze Pana Le Roy, Deputowanego Paryzkiego. P. Manuel twierdził, iż wybór ten iest nieważnym, iż go

poprzedziły intrygi, iż rzecz należy z granta rozpoznać, iż Barona Louis oczerniono i niesprawiedliwie z listy Ministrów Stann wyznaczono. P. Perrier przypisywał nadużycie władzy Prefektowi Policyi. Odpowiedział Minister Sprawiedliwości krótko i zwięzle: »P. Perrier przytacza tę okoliczność za prawdę. Ja zaś ogłaszam ją za fałsz. Postanowienie względem Barona Louis pochodzi od Króla, który ie wydał, bo tak chciał.« — P. Melchin odezwał się: Powiedz WPan raczej dawnemi słowami: *Tel est mon bon plaisir.* — Tak iest, (rzekł Kanclerz) mogę i tak powiedzieć. — Po długich sporach uznano ważnosć wyboru Pana Le Roy. — Na posiedzeniu z d. 7. b. m. zaięta się Izba wyborem Kandydatów na urząd Prezesa swego. Panowie de la Bourdonnais, Ravez, de Bonald, Vaublanc i Cabrol de Couzel, mieli najwięcay kresek i mają być podani Królowi do decyzji. Zaszła potem żwawa kłotnia o wybór Pana Gaumartin. Biuro ma w téy mierze zasiągnąć wiadomości od Ministra Wewnętrzznego i zdać sprawę. Jenerał Foy podał warunek, aby to nastąpiło w ciągu bieżącego miesiąca, na co zezwolono.

Z Paryża d. 8. Czerwca. — Dnia 4. b. m. o godzinie 5tej wieczorem, pewny człowiek mimo zakazu chciał się kapać przy moście zwanym Pont des Arts. Przyszli drugi i uymował się za nim, tak dalece, iż żołnierz stępujący na straży schwytać go musiał. W czasie kłotki spstrzeżono u niego sztylet, mający 12 do 13 calów długości. Po uwięzieniu obywatel przybył poiazd, który na godziny namięli i czekał na nich. Stangret oddał do Prefektury dwie szpady, kapeluszy i suknie, które do tych łodzi należały; oświadczył oraz, iż z rana powiozł 3 Panów do lasku Bulońskiego, lecz tylko z dwoma powrócił do Paryża.

Podług ogłoszonego wykazu ceny chleba na czas od 1go do 31. Lipca 1822 ważyć powiano: bułka montowa po kr. 1 1/2 łót. 5 1/2 s. — detto po kr. 1, łót. 10 2/3. — bułka ordynaryjna po kr. 1 1/2 łót. 6 7/8 — detto po kr. 1 łót. 13 7/8 — bochenek chleba białego po kr. 1 łót. 21 1/8 — detto po kr. 3 funt 1 łót. 3 5/8 — detto po kr. 6 funt 3 łót. 31 4/8 — bochenek chleba śniadego po kr. 1 funt. 1 łót. 2 5/8 — detto po kr. 3 funt. 3 łót. 8 1/8 — detto po kr. 6 funt. 6 łót. 16 4/8 — bochenek chleba razowego po kr. 1 funt, 2 łót. 23 3/8. — Funt mięsa na cały miesiąc b. kosztuje 2 kr. w M. K.

O zachowaniu tego wykazu przekonac się można na wadze ku temu pod ratuszem wystawioney; wzywa się każdego, by wykroczenie przeciwne taryfic donieść, a prócz zataienienia imienia, przyzwoły od bierze nagrodę.